Sarmenta. SArmenta prælongæ ſunt uitium uirgulę, in quas uitis luxurians ſpargitur: hoc eſt, uitis ipſius brachiorum & caulium ligna, tam dum ſunt in ipſa uite, quàm dum excęta, & ex
Scapus. empta ſunt. Scapus eſt caulis qui in ſtyli modum ſurſum proreptat, aut in altũ fertur, ducta à columnaribus ſcapis ſimilitudine.
Scopus. Scopus ramoſum id, quo dependẽt acini.
Seſqui. Seſqui uocabulum cum aliqua menſura uel modi, uel numeri, uel temporis collocatũ, non integrum modò id cui iungitur explicat, ſed integrum & ſemis. Sic ſeſquilibra, libram unam & ſemis ſignificat. Seſquimenſis integrum menſem cum dimidio.
Sextarius. Sextarius capit uncias uiginti menſurales.
Siliq ua. Siliqua tegumentum eſt, quo uel grana leguminũ, uel herbarũ ſemina concluduntur. Nam non modò legumina, ſed & complures quoq; & herbæ & frutices ſiliquas proferunt.
Sinus. Sinus alarum caua ſunt.
Spica. Spica eſt quod culmus extulit. Hanc antiquitus ruſtici ſpecam uocabant, & à ſpe uidetur nominata: eam enim quod ſperant fore, ferunt. Tria uerò continet, granum, glumam, & ariſtam. Spica mutica eſt quæ non habet ariſtam. Et mutica, quaſi
Spongiæ. mutila nominatur. Spongias antiqui olitores uocarunt radiculas illigatas & connexas. Hinc Aſparagi ſatiui & altilis radices multis irretitæ capillamentis coaleſcentes, & inter ſe implicatæ, ac quaſi in unitatem coëuntes ſpongiolæ, & ſpongiæ ſpongioſæq; appellantur.
Stamina. Stamina ſunt qui in medio calycis erumpũt apices: ſic dicta, quod ueluti filamenta ab intimo floris ſinu proſiliant.
Stipulæ. Stipulæ folia ſunt culmũ ambientia.
Striæ. Striæ partes ſunt quædam quæ protuberant & eminent. Hinc ſtriatus caulis, qui huiuſmodi ſtrijs eſt præditus, aut ſtriaturis exaſperatus. Strigiles etiam, ſi Vitruuio credimus, appellantur.
Stolones. Stolones appellantur coliculorum ſoboles, inutilisq; è radicibus fruticatio.
Suffrutices. Suffrutices ſunt quæ cõpluribus ramulis ſurculisq; lignoſis ſcatent, ſed minutis conſtant folijs.
Surculus. Surculus, quod ex ramis ſimplex ac indiuiduum oritur, eſtq; uelut germen quoddam ex ipſo trunco uel caudice productum.

T

Thyrſus. THyrſus eſt caulis, idq; nomen ſibi uendicauit, quod uirgulæ in modũ, uel teli rectitudinem conſurgat.
Tomentum. Tomentũ Latinis omne id quo culcitræ ad molliorem & calidiorem quietem infarciuntur, dicitur, ſiue id lana ſit ſiue pluma, ſiue quod uoluerit aliquis, excipiendis molliter & fouendis calore corporib. noſtris aptum. Sic Dictamni folia, quod mollia uidentur eſſe, tomentitia & lanea dicuntur
Tori. à Dioſcoride, hoc eſt, γναφαλώδη. Tori prominentes partium calli, & in ſe pulparum modo collecti nominantur. Græci κονδύλους uocant. Hinc κονδυλώδης, id eſt, toroſus, quod idem Latinis eſt ac nodi formã præ ſe ferens.
Triens. Triens quatuor cyathi.
Tunica. Tunica eſt tenuis cortex & ueluti membranaceus, quo uel arbor, uel radix inueſtitur. Sic cæpe folliculis eſt tunicatum.
Turbo. Turbo dicitur quicquid ex acumine tendẽs in amplius ſpaciat. Hinc turbinatum, quod ex anguſto continenter in latius prodit. Sic turbinata conſpicitur pyrorũ forma. Permulta etiam herbarum folia in mucronem turbinantur.
Turiones. Turiones ſunt teneritates ſummitatũ ipſarum arborum, quæ ſingulis annis creſcunt.
Topiarium. Topiarium opus eſt quod ex arbore, frutice, uel herba ad decorem componitur in teſtudines aut cameras fornicatum. Hinc topiariæ dici merentur arbores uel herbæ quæ nimirum huic operi, quod flexiles ſunt, ac ſuo lentore ſequaces, accommodantur.

V

Vaſcula. VAſcula, ſeminũ inuolucra ſunt.
Venæ. Venæ ſunt quę in plantarũ folijs apparent, & ramulos & humorẽ habentes.
Vermiculatum. Vermiculatum quod roſæ modo, quaſi purpuriſſo, rutilat, dicitur.
Verticillum. Verticillum florum uel foliorũ ambitus, qui coliculos aut ramulos herbarum coronat, exiſtit: ab inſtrumenti muliebris ſimilitudine dictum, quod fuſo uertendi gratia ſolitum eſt adhiberi.
Vinacei. Vinacei, grana ſunt acinorum, γίγαρτα Græcis nominant, quæ preſſis uuis cum folliculo abijciuntur.
Virga. Virga eſt quę ex radicibus, aut caudicis lateribus exit. A nõnullis uirgæ appellatæ ſunt ſoboles.
Virgultum. Virgultum ſurculus is eſt, qui terræ cõmittitur, ut in arborẽ inſurgat.
Viticulæ. Viticulæ non palmites aut ſarmenta ſunt, ſed flagella quę uitis modo reptantia longè lateq; uagantur, ac uicinos frutices nacta ſic intricant eos, ut ijs perinde quaſi pedaminibus abutantur: uel ſcandentia ſuis irretiũt clauiculis, quibus quaſi digitis hærent, quales in cucumeribus, cucurbitis, & pleriſq; alijs inueniuntur.
Vmbella. Vmbella eſt floris ſeminis ue pedamentũ, in plures digeſtum longiores pediculos, qui ſimul ex faſtigio eodem orti, in latius continuò radiantur, ſinguliq; uel florem, uel ſemẽ ſuſtinent, in orbem circumactum. Græci hunc floris habitum σκιαδίου, Latini uerò quoniã umbellæ, qua mulieres uultum uindicant à ſole, & æſtum arcent, circinatã effigiem gerit, umbellam dixerunt.
Vmbilicus. Vmbilicus id in pomis eſt, quod in eis medium uel prominet, uel condítur.
Vngues. Vngues in roſis & foliatis floribus intellexerunt ueteres, imas ſuorum foliorum partes, quibus in capite ſuo cohærent, decoloresq; dependent. Vel breuius: Vnguis infima pars foliorum roſæ alba appellatur.

GRAECA-

GRAECARVM NOMENclationũ Index: cuius numerus paginam, litera ſequens eiuſdẽ paginæ partem, deſignat. Picturas, uel ante, uel poſt capita locatas, uel iſidem inſertas reperies.

A

Ἀβρότονον 8. C
ἀγχιολαφρίαμον 324. D
ἄγρωσις 135. A
ἀδίαντον 81. A
ἄδιψον 191. A
ἀειζωον 31. A
ἀείζωον ἄγριον 799. B
αἰγόκρᾱς 797. A
αἶρα 128. C
ἀκαλύφη 105. A
ἄκανθος, ἡ ἄκανθα 51. D
ἄκανθα λευκή. 54. B
ἀκόνιτον 86. C
ἄκορον 13. A
ἀκτή. 63. A
ἀλθαία 16. C
ἄλισμα 43. C
ἀλκέα 79. B
ἀλκιβιάδιον 268. C
ἀλόη. 137. A
ἀλσίνη 20. C
ἀμάρακον 582. C. & 666. C
ἀμαράντος 98. C
ἄμμι 66. D
ἄμπελος λευκή. 95. A
ἄμπελος μέλαινα 96. D
ἄμπελος οἰνοφόρος καὶ ἥμερος 83. B
αἰγαγαλλίς. 17. A
αἰγαγαλλὶς ἐνυδρος 724. C
αἰδοῖόσαιμον 75. A. & 830. C
αἰδοῖάχνη 111. A
αἴθυια 29. A
αἰθυίας. 24. D
ἀνθρωποπόμορφος 529. A
ἄνισον 61. A
ἀνωνὶς. 60. C
ἀπαρείνη 51. C
ἅπιος 132. C
ἀρίζαρον 68. C
ἀρισολοχία 89. B
ἄρκιον 71. B
ἀρκεύθος ἡ ἀρκευθὶς 77. A
ἀρνόγλωσσον 40. A
ἄρον 68. C
ἀρτεμισία 48. A
ἄσαρον 9. C
ἀσκληπιὰς 130. C
ἄσπλενον, ἢ ἀσπληνοσισὲς 73. B
ἀσπαράγος 59. C
ἀστὴς ἀπίκος. 133. A
ἄστριον 448. C
ἀστράγαλος 114. D
ἀστρακτυλὶς. 123. A
ἀστράφαξις 120. C
ἀφάκη 109. B
ἀφίνθιον 3. A

B

Βαλωτή. 153. B
βαρύθρον 149. A
βασιλικόν. 546. D
βάτος 151. A
βατράχιον 155. A
βήχιον 139. B
βίλιον 171. A
βλήχων 197. A
βλίτον 173. A
βολβὸς ἄγριος 168. D
βοτάνιον ἕρμα 474. C
βότρυς 178. C
βοβώνιον 133. A
βόγλωσσον 141. B
βόκορος 797. A
βονιὰς. 175. A
βόφθαλμον 143. A
βράθυς 149. A
βρύον 165. A
βρυωνία 95. A
βρῶμος 184. C

Γ

Γαλεόβδολον 193. A
γαλήοψις 193. A
γαλλιον, ἢ γαλλέιον, ἢ γαλάτιον 195. B
γηρυτιωή. 199. A
γόραιον 210. C
γῆς στέφανος 877. A
γιγγίδιον 217. A
γλήχων 197. A
γλυκύῤῥιζα 191. A
γλυκυσίδη 201. A
γναφάλιον 221. A
γογγύλη ἢ γογγυλὶς. 211. A

Δ

Δαμασώνιον 43. C
δαῦκος 230. D
δάφνη ἀλεξανδρεία, ἢ ἰδαία 237. A
δαφνοειδὲς 226. D
Διὸς βάλανος 376. D
δίκταμος 223. A
δροσοντία μεγάλη, ἢ δροσόντιον μέγα. 234. D
δρῦς 228. C
δύσοσμον 775. B

E

Ἐβενόστριχον 81.
ἐβίσκος 16.
ἐλατήριον 704.
ἐλελίσφακον 247.
ἐλφίον 241.
ἐλεοσέλινον 271.
ἐλίχρυσον 98.
ἑλλέβορος λευκός. 271.
ἐλξίνη κισσάμπελος 259. A
ἐλξίνη 278.
ἕλυμος 252.
ἔμπετρον 729.
ἐνθηφυλλόκαρπον 237.
ἐπιφαλλόφυλλον 259.
ἐρέβινθος 266.
ἐρείκη 254.
ἕρπυλλον 250.
ἐρυθρόδανον 279.
ἐρύσιμον 256.
ἐρίζωμον 261.
ἐυπατόριον, ἢ ἡπατώριον 243.
εὐφροσύνη 245.
ἔφυδρον 324.
ἐφήμερον 239. & 358. C
ἔχιον 268.

Z

Ζειὰ. 282.
ζιζάνιον 128.

H

Ἡδύοσμος 287.
ἡμιόνιτις 295.
ἡπατώριον 243.
ἡσυχερον 285.
ἠρύγγιον 297.

Θ

Θέρμος ἥμερος 308.
θλάσπι, ἢ θλασπίδιον 305. A
θείδαξ 298.
θύαρος 128.
θύμβρα 303.
θύμος 826.

I

Ἰβρὶς. 324.
ἰβίσκος 16.
ἱέρα βοτάνη 591.
ἱεράκιον 318.
ἱξός. 328.
ἰὸν πορφυροῦν 310.
ἱππόσελινον 326.
ἵππουρις 321.
ἶρις 316.
ἶρις ἀγρία 239.
ἰσάτις 330.
ἴσχας 132.
ἰτέα 333.
ἰχθυόθηρον 450.